

« هر جمعه، یک دقیقه با وحی: » (شماره: ۶۳)

از نشانه‌های « منافق نبودن » اینست که به همه تعهداتمان با خدا « وفادار » باشیم:

برخی از مردم در مواجهه با شرائط بحرانی و تنگناهای زندگی با خداوند پیمان می‌بندند و یا نذر می‌کنند که اگر به « فلان ثروت و یا فلان موقعیت » برسیم حتماً چنین و چنان می‌کنیم و « بنده خوب خداوند » می‌شویم اما وقتی خداوند خواسته آنها را فراهم می‌کند، آنها « عهد و نذر و پیمان » خود را به فراموشی می‌سپارند و « بخل » می‌ورزند و به خودخواهی می‌پردازند. این افراد آنقدر فراوانند که قرآن می‌فرماید:

وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ (۷۵)

(برخی از مردم با خداوند پیمان می‌بندند که اگر از فضلش به ما بدهد حتماً صدقه می‌دهیم و از صالحین می‌شویم.)

فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ (۷۶)

(اما وقتی خداوند از فضل خود به آنها می‌دهد، نسبت به آن بخل می‌ورزند و خودخواهانه إعرض می‌کنند.)

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمٍ يَلْقَوْنَهُ ... (۷۷)

(پس خداوند نیز تا روز ملاقاتش با آنها « اثرات نفاق همیشگی » را در دلشان باقی می‌گذارد ...)

چرا آنها با « ظلمات نفاق دائمی » مجازات می‌شوند؟

... ۱- بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ ۲- وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ (۷۷)

(... به سزای ۱- « تخلف » آنها از « قراری » که با خدا بستند، ۲- و « دروغی » که می‌گفتند.)

قرآن (برای هشدار به ما) (در واقع از ما) می‌پرسد:

أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ (توبه/۷۸)

(آیا آنها نمی‌دانند که خدا رازها و قرارهای مخفیانه آنها را می‌داند؟ زیرا خداوند دانای رازهای نهانی است.)

چرا افراد زیادی از مردم چنین دوگانه عمل می‌کنند؟

۱- زیرا اکثر مردم از فکر، فهم، عقل، بینائی، بصیرت و شنوائی خود استفاده نمی‌کنند و غافل‌تر از انعامند:

... لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا ... أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا ... آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا ... هُمُ الْغَافِلُونَ (اعراف/۱۷۹)

۲- برخی از این پیمان‌شکنان، - مانند قارون - موفقیت‌هایشان را « به حساب زرنگی خود » می‌گذارند:

قَالَ: إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي ... (قصص/۷۸)

۳- برخی از آنها، « آگاهانه » و « لجوجانه » و کاملاً « منافقانه »، « حق پوشی » می‌کنند:

... مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (بقره/۱۴۶) ... وَيَخْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ (مجادله/۱۴)

خدایا! ما را از پیمان شکنی و دروغگوئی و هر نوع نفاقی حفظ فرما و در وفای به عهدمان موفق کن. «